

Ma este:

A cigánybáró bemutatója

Ma este ismét bemutatóra hívnak a Dóm téri harsonák. Este nyolc órakor kezdődik Johann Strauss nagyoperettjének, *A cigánybáró*nak a bemutatója. A három felvonásos klasszikus operettet meghívott fővárosi és szegedi művészek mutatják be. Zsupán Kálmán *Maleczky* Oszkár Kossuth-díjas érdemes művész alakítja, Szaffi szerepében Házy Erzsébet, Barinkay, a cigánybáró szerepében Palcsó Sándor lép színpadra. *Komlóssy* Erzsébet Czipra, Szaffi »anyjának« szerepét éneklő, Gábor diákét pedig Gyimesi Kálmán.

A szegedi művészek közül *Berdál* Valéria, *Turján* Vilma, *Király* Levente, *Horváth* József, *Lakky* József, *Pagonyi* Nándor, *Kátay* Endre, *Kovács* Gyula, *Gémesi* Imre, *Putnik* Bálint, *Marosi* Károly és *Zádori* István játsszák a nagyoperettben.

Az előadást *Eduard Strauss* vendégkarmester vezényli, rendező *Békés* András. A díszleteket *Bakó* József, a jelmezeket *Márk* Tivadar Kossuth-díjas tervezte, koreográfus *Barkóczy* Sándor.

A mai bemutaton kívül *A cigánybáró* még augusztus 10., 11., 15. és 19-én szerepel a programban.

Öröm itt dolgozni Bemutatjuk Barkóczy Sándor koreográfust

A Szegedi Szabadtéri Játékok előadásainak látványosságához, a művészi siker megteremtéséhez sokban hozzájárultak az idén és az előző években is az egyes produkciókhoz kapcsolódó, azokat kiegészítő balettszámok. Az előkészületeket figyelve, az összes szereplők közül talán a legkevésbé irigylésre méltó a táncosok dolga. Rengeteget dolgoznak. Délelőtt sokszor gyakorolnak az Apáthy kollégium tornatermében, délután a színházban. Láttuk az ügyes, mozgékony fiatalokat a déli órákban a dóm előtti színpadon, amikor a tűző napon 35–40 fokos hőségben ötször, hatszor, vagy tizszer ismételték egy-egy jelenetet.

A verejték patakokban folyt róluk. S az amúgy is karcsú fiatalok, ha egy-egy ilyen próba után mérlegre álltak, nem is lepődtek meg azon, hogy vagy fél kilóval könnyebbek lettek. Ezért a megfeszített munkáért külön dicséret is illeti a balettkar tagjait éppúgy, mint vezetőit.

Minden plakáton

Ha nézzük a plakátokat, szinte minden egyes előadásnál olvashatunk egy nevet: koreográfus — *Barkóczy* Sándor. Ő tervezte és tanította be a táncokat a Brankovics György-höz, Shakespeare vígjátékához, a Szentivánéji álomhoz, s a ma bemutatásra kerülő Strauss-nagyoperettéhez. A cigánybáróhoz is. Harmadik éve dolgozik a Szegedi Szabadtéri Játékokon. A János vitézben, a Hunyadi Lászlóban, a Bánk bánban, az Aidában és még az ember tragédiájában is láthattuk azokat a táncokat, amelyeket ő tervezett.

Nem csoda hát, hogy megbecsülés övezi itt ezt a fiatal, mindig mosolygó férfit, aki talán csak a próbákon komoly, ahol így szinte önkéntelenül parancsol tiszteletet a nála nem sokkal fiatalabb táncosok között.

— Nagyon szeretek itt dolgozni — válaszolja kérdéseinkre. — A koreográfus számára újszerű feladatot jelent az itteni munka. A beavatott gyorsabb feladatot igényel, mint a színházban. Intenzívebben kell dolgozni a vezetőnek és az együttes minden tagjának. De ma már nyaranta idefigyvel az egész ország, nemzetközi rangot vívott ki magának a szegedi fesztivál. Az itteni feladatokat így valamennyiünket jobb munkára ösztönöznék. Megfelelő megbecsülésben részesülünk, a játékok igazgatósága, a műszak, a művészeti vezetők és a közönség részéről is. Így nem csoda, ha azt valljuk: öröm itt dolgozni.

Egyhónapos felkészülés

Mit láthatunk a táncosoktól *A cigánybáró*ban? — A játékoknak ezen a bemutatóján is fontos szerepet kap a balettkar. Mint egy félórát töltünk színpadon, fellépésünket csaknem egyhónapos felkészülés előzi meg. A szólótáncosokkal együtt 35 tagú balettkar szerepel. Az itt bemutatásra kerülő táncok merőben mások lesznek mint *A cigánybáró* eddigi kőszínházi előadásain. Az itteni adottságok, méretek, környezet miatt teljesen új koreográfiát terveztem. Megterhelő és nehéz a táncos számára, hogy a produkcióban karakter-, népi-, groteszk-pantomim és balettszámokat is kell táncolni. Szeretnénk a Strauss-zenét a táncban úgy kifejezni, hogy a közönség vizuálisan is együtt lássa mindazt, amit hall a zenekartól. A cigánybáróban először mi táncolunk majd balettet e mű zenéjébe beiktatva a *Mesék a bécsi erdőkről* című kerindgőre.

Teljes egyetértésben

Mit szól e beiktatáshoz *Eduard Strauss*, a karnagy? — Vele egyetértésben dolgozom. Persze neki mások az elképzelései a bécsi keringőből és a toborzóról, mint nekünk. De sikerült megegyezni. Közös nevezőre jutottunk egy olyan bécsi hangulatot teremtő jelenetben, ami neki is jó, s egy olyan toborzóban ami nekünk is megfelelő.

Két felvonás között Beszélgetés Palcsó Sándorral

Palcsó Sándort, az Állami Operaház Liszt-díjas tenoristáját Erkel Brankovics György című operájában láthatta a szabadtéri játékok közönsége. Most *A cigánybáró* mai előadásán ő éneklő Barinkay Sándor szerepét. A fiatal művész már június 8-ától Szegeden tartózkodik. A vendégszereplő színészek közül ő lesz legtovább városunk vendége, összesen 43 napot tölt Szegeden.

Napközben nehéz megtalálni, hiszen amikor nem köti le idejét a próba vagy az előadás, állandóan a Tiszapartján strandol, családjával együtt. Kedden is csak a főpróba előtt néhány perccel érkezett vissza szálláshelyére, a »Szöke Tiszá«-ról. Sikerült azonban egy rövid beszélgetésre megnyerni.

— Kevés azt mondanom, hogy örülök a Szegedi Szabadtéri Játékokon vendégszereplésre kapott meghívásnak — mondotta többek között. — Egy kicsit büszke is vagyok arra, hogy e ma már nemzetközi rangú fesztiválon énekelhetek. Megtiszteltetés számomra, hogy a Brankovics operában való közreműködésem után most J. Strauss klasszikus nagyoperettjében *A cigánybáró*ban a címszerepet én alakíthatom. Milyen szerepet énekel szívesebben, operát, vagy operettet?

— Mindkét műfajt kedvelem. Fiatal énekes létemre az operaházban 34 szerepet játszom, de repertoáromhoz tartozik a János vitéz, a Koldusdiák és *A cigánybáró* címszerepe is. Ez utóbbit énekeltem már a Margitszigeten és az Erkel Színházban. Akár operában, akár operettben játszom, mindig szorgalommal készülök az előadásra. Sikeresen akarok szerepelni, azt akarom, hogy a közönség meg legyen elégedve velem. E célért élek és dolgozom.

— Más lesz-e itt *A cigánybáró*, mint Budapesten?

— Szerintem éneklőférfi különbség nincs a két előadás között. Természetes, hogy az itteni méretek, a környezet, az adottságok más, többet kívánnak a szereplőktől is, mint egy kisebb színpadon. A kellékek, a jó rendezés, kitűnő szereplőtársak fellépése, az eddigi próbákon látottak alapján, nagy sikert ígér *A cigánybáró* előadásainak a Szegedi Szabadtéri Játékokon.

— Bizom abban, hogy a következő években még sokszor találkozhatom a szabadtéri játékok közönségével — mondotta búcsúzóul. Sietett a színpadra, ahol már megkezdődött a próba.

Dénes János

Lelkes színházbarátok

— hasznos szórakozás

Szakadatlanul folytak a próbák, kedvező időjárás esetén délelőtt és délután is. Az operett alapos felkészültséget igényelt, a tömegnek jelentős szerepe van a játékban, állandóan reagálnia kell a fordulatok cselekményre. Különösképpen nagy figyelem szükséges az uniformizáltak mozgásokhoz.

Akaratban és lelkesedésben nem is volt hiány, s a színházi gyakorlatot is megszerették lassan a statiszták, hiszen jórésztük öt éve szerepel a ünnepi játékokon.

Az egész család

Találkoztunk egész statisztáló családdal. Veres Péterék otthonában mozgalmas napokat jelent ez az időszak. Mint mondotta, nappal a belklinikai laboratóriumban dolgozik, este pedig a Dóm téren.

— Egyedüli tagja vagyok a familiánknak — mondja —, aki csak idén kapcsolodom be a szereplésbe. Eddig is becsültem, szerettem a színjátszást, de mint néző nem is sejtettem, mennyi munka fekszik egyetlen képben, s hogy a siker nemcsak egy-egy főszereplőnek, de az egész kollektívának köszönhető. 1956-ban gimnazistaként már játszottam a Kamaraszínházban. Műkedvelő együttesben Bagó szerepét kaptam a János vitézből. Mióta Szegeden lakom, rendszeresen énekelek a zenebarátok kórusában. Tudom, hogy szerény pont vagyok a szabadtéri játékokban, de mégis részese az előadásnak.

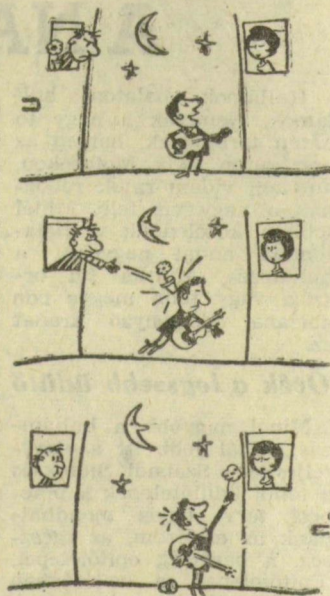
Am nem Veres Péter az egyetlen, aki lelkesedéssel látogatja a próbákat. Ha nem lenne színházi szeretet a statisztáló nyugdíjas bácsikban, az egyetemi hallgatókban, a napközben állandó munkahelyükön dolgozó különböző életkorú nőkben, férfiakban, akkor a 400 főnyi tömeggel lehetetlen volna eredményesen dolgozni.

Természetesen előfordulnak kisebb nézeteltérések — mint ahogyan azt Palotás Imrénétől, az Állami Biztosító adminisztrátorától megtudtuk — főképpen a nők között.

Szívesen jönnek

Szintén öt év óta jár ide, annak ellenére, hogy munkakörét és három gyermekét kell ellátnia még.

Találékony trubadúr

Dénes János

— Ott kezdődnek a viták — mondotta —, hogy mindenki az első sorban szeretne állni, no meg a legcsinosabb ruhákért is nagy a versengés. Megtörténik az is, hogy valaki »szereplési lázban« olyankor kiált, amikor a legnagyobb csendnek kell lennie. Ezek azonban inkább mulatságos, mint komoly dolgok, s az előadás már minden meg a maga rendjén.

— Szívesen jövőnk azért is, mert alkalmunk nyílik közelebről megismerkedni a művészekkel. Úgy érezzük, hogy figyelmünkkel, pontosságunkkal mi is elősegítjük a főszereplők játékát, az előadás sikerét.

— Eleinte szokatlan volt az örökös irányítgatás, de igyeckünk úgy mozogni, hogy ne legyen panasz. Bevallom, minden évben elhátározom: nem jövök többet, mert fáradtságosak az éjszakai próbák. De újra és újra jelentkezem. Nagyon szeretem a színházat.

A legkissebbek

Éjjel a bejárat előtt mindig várakozik egy-egy édes-apa, édesanya, vagy idősebb testvér, akik a statisztéria legfiatalabb generációját kísérik haza.

Megkérdeztük Kelemen Lacikát, nincse-e lámpaláza, amikor Zsupán »pénzes aszkóit« kell ellopnia.

— Miért? — válaszol a barnafürtös kisfiú. — Úgyesen és gyorsan kell, ennyi az egész.

Így kötik össze a telkes színházbarátok a kellemes és hasznos és megváltoztatják a régi, lenézett statisztamunkát. Hasznos szórakozással emelik.

Oláh Éva

Képeinken: Fent: három szegedi művész — Turján Vilma, Berdál Valéria és Király Levente *A cigánybáró* egyik jelenetében. Balról lent: tömegjelenet a cigánytanyán. Jobb oldali alsó képiünkön: Házy Erzsébet Szaffi szerepében

DÉL-MAGYARORSZÁG
A Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei és Szegedi városi bizottságának lapja. Megjelenik hétfő kivételével mindennap.
Szerkesztő: dr. Lőkös Zoltán
Szerkesztőség: Magyar Tanácsköztársaság útja 10.
Szeged. Telefon: 35-35. 30-03
Ejszakai telefon: 35-06
Kiadja a Csongrád Megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Kovács László
Kiadóhivatal: Szeged, Klauzál tér 3.
Telefon: 35-00. 31-16.
(Beküldött kéziratot nem örvény meg és nem adunk vissza.)
A lapot nyomja a Szegedi Nyomda Vállalat Szeged, Kársz u. 9.

INDEX 25 953

Terjesztik a Csongrád megyei postahivatalok. Előfizetési díj egy hónapra 11 Ft. Előfizethető bármely postahivatalnál és kézbesítőnél.